

ibadet: (Dil Derneği sözlüğü) 1. Kulluk görevi, bağlılık. 2. Tanrı buyruklarını yerine getirme, Tanrı'ya yönelen saygı davranışı, tapınma. 3. Ayin, °kült.

Türkçede ibadet, çoğul eki alan bir sözcüktür. Gelenekçi okulun din eğitimini almış bulunan amcalarımız, teyzelerimiz “ibadetlerimiz” der dururlar. Hiç kuşku yok, bu sözcük Türkçede kulluk anlamında değil ayin, tören anlamında kullanılıyor. Törenin çoğulu olur, kulluğun çoğulu olmaz. “Kulluklar” demez hiç kimse, kulluk taneyle sayılamaz. İbadetse taneyle, günle, vakitle, rekatla sayılır. Ne ilginç ki *abd* kökü Türkçeye en iyi çevrilebilen Kuran sözcüklerinden birisi, buna karşın kimi meal yazarı kulluk demekten geri duruyor. Düşünürsek, kulluk sözcüğü Allah ile kulu arasındaki ilişkiyi çok iyi anlatıyor. Türkçede kul, gönüllü ve gönülsüz olarak kölelik edene denir. Allah, kullarını insanların gereçleri KULLandıkları gibi kullanıyor. “Attığın zaman sen atmadın, Allah attı.” (8:17) “Allah’ın insanların bir bölümüyle diğerlerini savması olmasaydı, yeryüzünde kesinlikle karışıklık çıkardı.” (2:251) “Herkes ve onların gölgeleri sabah-akşam, ister istemez Allah’a secde ederler.” (13:15) “Eğer dilerse, sizi götürür ve yeni yaratılmışlar getirir.” (35:16) “Aranızdan kim dininden dönerse Allah, onun sevdiği ve onu seven bir toplum getirecektir.” (5:54) Örnekler çoğaltılabilir. [Arapça Sözcük Denklığı ve Anlam Kıyımı](#) yazımda açıkladığım üzere Arapça sözcükler ile bunların Türkçeye geçmiş olan benzerleri ayrı anlamlara gelirler. Arapçada ibadet sözcüğü kulluk anlamına gelmekte iken günümü Türkçesindeki ibadet sözcüğü artık dinsel tören anlamında kullanılmaktadır. Bu yüzden Arapça Kuran’da *ibadet* sözcüğü gördüğümüz yere *ibadet* yazarsak sözcükleri yerinden kaydırıp Kitap’ın anlamını perdelemiş oluruz. (Kaynak : <https://gerceginkitabi.wordpress.com/2017/08/22/kuran-baglisi-kurban-keser-mi/>)

